

LES LLENGÜES DE LA MEVA VIDA

De petit mai hauria imaginat que aprendria tantes llengües. L'aprenentatge de cadascuna d'elles, no només m'ha suposat un repte intel·lectual, sinó que ha estat un mitjà per arribar a altres realitats que abans eren desconegudes per mi. Per tal d'exposar la meva biografia lingüística, prefereixo que en comptes de ser jo qui l'expliqui ho facin les persones properes a mi, família i amics de diferents llocs. Aquest collage d'anècdotes i històries en ordre cronològic, pretén explicar el meu camí lingüístic.

LA MEVA MARE

"Hola, sóc l'Àngela, la seva mare. El meu fill des de petit va ser molt espavilat! Recordo que va començar a parlar molt aviat. Amb només tres anys era capaç de mantenir converses amb qualsevol adult. Em feia molta gràcia com intentava imitar el nostre accent, tan característic de la gent del sud. Quan va créixer es va tornar més tímid, però sempre ha tingut facilitat per les paraules. A més, a casa nostra sempre s'ha llegit molt"

EL MEU PARE

"Sóc el seu pare, el José. Quan els meus fills eren petits, solíem estiuajar a Portugal, més que res per proximitat, ja que vivim a pocs quilòmetres de la frontera. A més a més, sempre ens han agradat molt les platges, els pobles, la gastronomia i la gent d'aquest país. Recordo un vespre a la platja, que el meu fill amb molta il·lusió va anar a comprar uns gelats, ens va sobtar molt quan va tornar bramant perquè el treballador de la gelateria no l'havia entès. Em sembla que aquest fet el va marcar molt, i després d'això es va interessar força pel portuguès. Des d'aquell dia sempre que hem tornat a Portugal, ell intenta practicar l'idioma tant com pot. "

EL MEU GERMÀ GRAN

"Sóc l'Isaac, el seu germà gran. Quan estava a Escòcia amb una beca Erasmus fa quasi 10 anys, ell va venir a visitar-me pel pont de Tot Sants. Per mi va ser una visita molt necessària perquè trobava a faltar els meus familiars i amics. Vam gaudir molt, però recordo que ell estava molt cohibit i no parlava gaire amb els meus companys de pis, com si li fes vergonya parlar un altre idioma. L'última nit que va passar a Glasgow, vam fer una gran festa a casa meva. Hi havia dj, begudes i força gent. Em vaig quedar de pedra quan el vaig trobar parlant amb tothom i explicant acudits en anglès. Ell que estava tan seriós al principi! T'ho pots creure? El meu germà que només havia estudiat anglès a l'institut, es va convertir en el rei de la festa. Cal dir que l'alcohol va ajudar-lo bastant."

KRISTIN

"Hallo! En dic Kristin i vaig conèixe'l a Berlín l'any 2009. Jo vivia amb una noia italiana i un noi alemany i estàvem fent entrevistes per trobar company de pis. Ell va parlar molt i em va semblar el candidat més agradable i sincer. Estava a Berlín amb una beca Erasmus, feia un mes que buscava pis i n'estava fart. A més, no parlava gens l'alemany i li resultava complicat fer tota la paperassa. Willkommen in Deutschland! Encara que al principi no va ser fàcil per ell, va aconseguir adaptar-se bé. El nostre pis era multilingüe i hi havia molt bon rollo. Encara que la llengua oficial era l'anglès, a vegades parlàvem alemany i castellà. En aquells temps, el meu castellà era precari i només sabia dir quatre coses que vaig aprendre viatjant per Sud-amèrica. Amb ell vaig poder practicar i millorar el castellà. Al final de l'any ell també va fer grans progressos, ja podia anar a comprar al mercat o demanar cerveses al bar sense cap problema. El meu dubte és com s'ho va fer per aprovar tot el curs a la Universitat, ja que era tot en Alemany!"

JOAO

"Olá! Sóc el Joao i vinc de Madeira, tot i que visc a Lisboa. Fa uns anys, vaig coincidir amb ell treballant en una escola de Lisboa. Ell va venir aquí després d'acabar els seus estudis amb una beca europea per futurs professors. Vam treballar junts durant l'any escolar 2013-2014 i em va ajudar amb les classes de castellà, i és que sempre està bé que un natiu t'ensenyi la seva llengua. Quan va arribar aquí li costava parlar en portuguès tot i que ho entenia quasi tot. A poc a poc es va fer entendre en un "portunyor" molt pràctic. Als seus alumnes els feia molta gràcia. Aquí molta gent parla el castellà i l'anglès, però em semblava que no li agradava que li parléssim en una altra llengua que no fos el portuguès. Crec que pels seus orígens aprendre'l era una qüestió personal. "

RICHARD

“Bonjour! Em dic Richard i sóc francès. Vaig conèixe'l fa 3 anys, treballant en la recollida de pomes en un petit poble a prop de Paris. Ell hi va anar perquè s'havia enamorat d'una noia francesa. Sempre l'he considerat valent, perquè va començar a treballar amb prou feines sense parlar l'idioma. Al principi ell no parlava gaire i quan ho intentava, per nosaltres era molt difícil entendre'l. A poc a poc, va millorar, passàvem 8 hores al dia junts al camp i parlar era l'única distracció que teníem quan recoïem pomes. Després de tres mesos vivint allà, va discutir amb la seva xicota i va venir a viure amb mi. Els tres mesos que va passar a casa meua van ser la festa! Quan va decidir tornar al seu país em va fer molta pena perquè ja el consideràvem un més de nosaltres. Tenim moltes ganes de visitar-lo a Barcelona aquest estiu, per comprovar si és veritat que viu a prop de la platja.”

LLUNA

“L'estiu passat vam treballar junts al "Nomad" un xiringuito de la Costa Brava. Per cert, em dic Lluna i sóc de L'Alt Empordà, però visc a Barcelona. Encara que vam pensar molt, també ens vam fer un fart de riure. Els nostres clients eren quasi tots estrangers, per tant havíem de parlar diverses llengües. Al principi, me'n recordo que la llengua que més li costava era el català tancat dels pagesos! Quan vam acabar la temporada va decidir venir a Barcelona. Viu a la Barceloneta, al costat de la platja i després d'estar molts anys per tot arreu, sembla que finalment ha trobat el seu lloc. Continua estudiant anglès i català, i li agradaria reprendre el francès. Saber idiomes crec que li dóna una certa llibertat i seguretat. A més a més, un parell de dies a la setmana col·labora amb una associació del Raval ajudant a nois i noies immigrants que tenen problemes per adaptar-se a l'idioma.”

Per concloure, diria que cadascú té les seves raons per aprendre una nova llengua. En el meu cas, algunes vegades ha sigut per raons personals, per amor o per simple autorealització. Altres vegades en canvi, ha sigut per raons més circumstancials, per supervivència o per feina.

Sigui com sigui, aquest aprenentatge ha d'entendre's sempre com una manera d'enriquir-se, una clau que obre una porta a una altra cultura i permet integrar-se a un altre poble.